

Yliministeri

Paavo Väyrynen olisi kovasti halunnut keskustapuolueen eduskuntaehdokkaaksi Uudenmaan vaalipiiristä, mutta jostain käsittämättömästä syystä hänen ehdokkuuttaan vastustettiin kepun Uudenmaan piirissä äänin 11-1.

Kuten Väyrynen itsekin muistutti, tuo ei tietysti sinänsä ratkaise vielä mitään. Jos otetaan huomioon äänten laatu eikä pelkästään niiden määrää, yksi Väyrystä puolustanut ääni voi hyvinkin olla enemmän kuin yksitoista vastaan. Onhan selvää, että se on huikeasti muita laadukkaampi, koska se puolusti Väyrystä.

Joka tapauksessa tulos viittaa siihen, että uusimaalaiset pitävät vaalipiiriään liian hienona uhrattavaksi Väyrykselle, samaan tapaan kuin Helsinki on liian hieno paikka Esko Aholle ja Sauli Niinistöllekin. Lapissa syntynyt savolainen Paavo Lipponen on antanut ymmärtää, että hän ei stadilaisena välitä seurustella näiden junttien kanssa.

Miksi sitten nämä eteläiset vaalipiirit mahtavat olla niin hienoja ja tavoiteltuja? Tietysti siksi, että olemme siirtyneet niin sanottuun maantieteelliseen parlamentarismiin.

Se tarkoittaa sitä, että eduskuntavaaleissa valitaan samalla myös seuraava hallitus, ja ministerinpaikat jaetaan sillä perusteella, missä vaalipiirissä kukin on ollut ehdokkaana.

Kun kerran pääministeri valitaan kehä ykkösen sisäpuolelta, seuraavaksi tärkein, ulkoministeri, valitaan seuraavalta kehältä, Uudeltamaalta. Sinne on kaiken ulkoministeriaineksen pakko rynnistää.

Tätä uutta maantapaa voidaan jatkaa pitemmällekin. Vaalipiirejä on maassamme 15, joten jokainen saa kuin luontojaan yhden ministerin, parhaat ehkä kaksikin. On vain reilua äänestäjiä kohtaan, jos jo ennen vaaleja on tiedossa, mikä ministeri mistäkin vaalipiiristä valitaan.

Suurin osa salkuista voidaan jakaa alkusointujen mukaan, kuten jo on aloitettukin: pääministeri pääkaupungista, ulkoministeri Uudeltamaalta, valtiovarainministeri Vaasasta, opetusministeri Oulusta, oikeusministeri Oolannista, liikenneministeri Lapista, maatalousministeri Mikkelistä, kulttuuriministeri Kuopiosta, työministeri Turusta, puolustusministeri Pohjois-Karjalasta, ympäristöministeri ynnä muualta ja niin edelleen.

Laajasti viisaana miehenä Väyrynen on oivaltanut tämän, ja juuri siksi hän halusi Uudellemaalle, siis ulkoministeriksi hommaan josta hänellä on kokemusta ennestäänkin. Jos hän joutuu tyytymään Lapin vaalipiiriin, edessä on nöyryyttävä ura liikenneministerinä.

Jos nyt kaiken jälkeen kävisi niin, ettei Väyrystä lopulta huolita minnekään, on vielä yksi oljenkorsi: perustaan Väyrykselle ikioma vaalipiiri. Jos sitä ei saada mahtumaan maan pinnalle, se voitaneen nostaa muutaman metrin yläilmoihin. Silloin alkusointuperiaatteen mukaisesti Paavo saa myös sellaisen ministerinsalkun, joka hänelle varmasti kelpaa: yliministeri.

